

Eltűnik a

*eljön az idő mikor majd beszélni fogunk
életünk zárójeles vagy kipontozott részleteiről
az áthúzások és törlések mértéjéről
a lábjegyzetek indoklásáig
hogy értelmezhető legyen az is
ami nem történt meg velünk bár úgy hittük kívánatos volna
hacsak nem szerencsésebb hogy végül is nem*

*igen egyszer el fog tűnni a végsőnek gondolt határ
és nem halogathatjuk már a megszólalást*

így lesz? az ürességből nyár? a nyárból üresség?

Van úgy

*a titkok romjait járva úgy tűnt
mindennek vége
s nem lesz már mit feltenniük
nincs is mire várnunk*

*aztán korán és szokatlan forrósággal
tört ránk a nyár
nincs is mihez hasonlítani*

*van úgy hogy elég a szóból
bár nem mondjuk
s ha szólni nem szólunk is
mintha mindent értenénk*

Ismeretlen

*nincsenek pontos kifejezések
melyekkel változó árnyalataiból
valami is rögzíthető volna
vagy nem ismernek ilyeneket*

*így múlik el a nyár
s így fogynak el a forró kövek a lábam alól
hogyan nincs is térképem*

*bekötött szemmel váraozom
ismeretlen s kiszáradni nem tudó
nyirkos falak között*

Visszafelé

*megint ősz van s hőmérsékleti
rekordok dőlnek meg
mintha az idő visszafelé múlna*

*még emlékszem a földutak
tétova görbületére az aratás napjaira
de minden mást úgy kell kitalálni*

*nem töltöttem fel a telefonom
nem csinállok semmit hagyom
hogyan foglyul ejtsen a hihetetlen múlt*

Nem tartott

*amint a vonatablakból megpillantottuk
a reménytelen ködben
bizonytalanul lépegető madarat
megszólalt az öregember
semmi sem olyan mint régen
lehetett hallani ahogy lassan szétmállik a mondat
aztán körülvett bennünket
valami megnevezhetetlen emlék
talán az elhibázott partoké*